

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ ТА СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
Кафедра корейської і японської філології

Курсова робота
з корейської філології
на тему:

**ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА КІНЦЕВИХ ЕМОЦІЙНИХ
ЗАКІНЧЕНЬ ‘-군요’ ТА ‘-네요’**

Студентки групи Кор24-21
факультету східної та слов'янської філології
денної форми здобуття освіти
Спеціальності 035 Філологія
Спеціалізації 035.066 Східні мови та
літератури (переклад включно),
перша – корейська
Бевз Аліна Анатоліївна

Науковий керівник: Слудна
Наталія Олександрівна
Національна шкала _____
Кількість балів _____
Оцінка ЄКТС _____

КИЇВ – 2023

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1	
ПОНЯТТЯ ТА НАУКОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ КІНЦЕВИХ ЕМОЦІЙНИХ	
ЗАКІНЧЕНЬ ‘-군(요)’ ТА ‘-네(요)’	6
1.1 Поняття кінцевих емоційних закінчень ‘-군(요)’ та ‘-네(요)’	6
1.2 Наукові дослідження кінцевих емоційних закінчень	7
1.3 Інформація про кінцеві емоційні закінчення ‘-군(요)’ та ‘-네(요)’ у	
корейських підручниках	11
ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 1	15
РОЗДІЛ 2	
ПОРІВНЯННЯ КІНЦЕВИХ ЕМОЦІЙНИХ ЗАКІНЧЕНЬ ‘-군요’ ТА ‘-네요’ ЗА	
АСПЕКТАМИ	17
2.1 Рівень формальності.....	17
2.2 Безпосередній досвід.....	19
2.3 Інтенсивність наміру виконання	22
2.4 Здатність вираження отриманої інформації	25
ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 2	26
ВИСНОВКИ	29
АНОТАЦІЯ.....	31
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	32

ВСТУП

Однією з усіх існуючих функцій мови є емоційна. Вона виявляється у «вираженні ставлення мовця до змісту його повідомлення, відношенні суб'єкта мовлення до об'єкта мовлення, у почуттях і емоціях мовця. Реалізується емоційна функція за допомогою вигуків, зменшувальних суфіксів, інтонації тощо» (Карпенко, 2006, с. 63).

До важливих характеристик емоційної функції мови відноситься використання окличних речень - речення, комунікативне завдання якого полягає у вираженні мовцем емоційно-експресивної оцінки повідомлюваної думки за допомогою специфічного мовного засобу — окличної інтонації (Русанівський, Тараненко, 2013). Крім того, 남기심 та 고영근(1985) визначають його як «тип речення, в якому мовець висловлює свої почуття без особливої уваги до слухача або в ситуації монологу». У корейській мові окличні речення утворюються переважно за допомогою окличних закінчень, як наприклад, '-군(요)', '-네(요)', '-는데(요)', '-는걸(요)', '-어라' тощо. Серед цих різноманітних вигуківих закінчень '-군(요)' та '-네(요)' є предметом аналізу цієї роботи з наступних причин.

По-перше, '-군(요)' і '-네(요)' сприймаються як дуже схожі вирази, оскільки вони мають спільні семантичні функції, такі як "вираження зворушливих емоцій" або "сприйняття нового факту", які відчуває мовець, і є багато контекстів, в яких вони можуть використовуватися як взаємозамінні. По-друге, '-군(요)' і '-네(요)' є найпоширенішими кінцевими емоційними закінченнями з точки зору частоти вживання, але існує дуже мало конкретної навчальної інформації про ці два вирази. По-третє, існує не так багато досліджень або посилань на корейські вигуківі закінчення, тому доволі важко отримати інформацію про функцію або значення окремих виразів, не кажучи вже про їх відмінність між собою.

Актуальність роботи. Україна та Корея розвивалися достатньо осторонь одна від одної, як в економічному, так і в політичному та культурному планах, і лише відносно нещодавно ситуація почала змінюватися.

У зв'язку з повномасштабним вторгненням Росії на територію нашої країни, Південна Корея та Україна працюють над зміцненням зв'язків у різних сферах, зокрема у сфері гуманітарної та військової допомоги, у ще більш посиленому режимі, аніж було раніше. Дані процеси передбачають збільшення чисельності дипломатичних переговорів між цими двома країнами. З огляду на це, актуальність цієї роботи зумовлена підвищеною затребуваністю перекладачів з корейської мови та потребою у кращому розумінні ними корейських граматик, що є дуже відмінними від українських, включаючи кінцеві емоційні закінчення, задля більш якісного перекладу інформації з української мови на корейську та навпаки.

Мета та завдання. Метою цієї роботи є визначення специфіки кінцевих емоційних закінчень ‘-군(요)’ та ‘-네(요)’, розуміння їх відмінностей один від одного та уміння визначати доцільність їх використання у тій чи іншій мовленнєвій ситуації.

З цією метою виходять такі завдання:

- 1) дослідження понять ‘-군(요)’ та ‘-네(요)’;
- 2) аналіз попередніх наукових досліджень кінцевих емоційних закінчень ‘-군(요)’ та ‘-네(요)’;
- 3) порівняння кінцевих емоційних закінчень ‘-군(요)’ та ‘-네(요)’.

У першому розділі будуть представлені визначення кінцевих емоційних закінчень ‘-군(요)’ і ‘-네(요)’ та їх наукові дослідження.

Об'єктом дослідження є кінцеві емоційні закінчення ‘-군(요)’ та ‘-네(요)’.

Предметом дослідження виступають відмінні характеристики цих двох граматичних конструкцій.

Наукова новизна. У цій роботі було удосконалено структурування відмінностей між кінцевими емоційними закінченнями ‘-군(요)’ та ‘-네(요)’, що створює краще підґрунтя для подальших досліджень, пов’язаних з цією темою.

Практичне значення роботи полягає у можливості майбутнього використання представлених у ній матеріалів для проведення більш детальних досліджень, ретельнішого вивчення корейських вигуківих закінчень, а також у застосуванні наведеної інформації викладачами, для глибшого ознайомлення студентів з корейськими граматичними конструкціями.

Метод, що був використаний при написанні цієї роботи – це метод порівняння. Метод порівняння виконує спеціальну функцію порівняння одного об’єкта з іншим для визначення відмінностей і/або спільних характеристик на основі суджень про подібність і відмінність між порівнюваними об’єктами. Цей метод можна застосувати тільки до групи однорідних понять, що утворюють клас або групу явищ. Тому порівняння об’єктів у групах проводяться за характеристиками, необхідними для конкретного розгляду.

РОЗДІЛ 1

ПОНЯТТЯ ТА НАУКОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ КІНЦЕВИХ ЕМОЦІЙНИХ ЗАКІНЧЕНЬ ‘-군(요)’ ТА ‘-네(요)’

1.1 Поняття кінцевих емоційних закінчень ‘-군(요)’ та ‘-네(요)’

Стандартний словник корейської мови (1999) визначає ‘-군’ як «закінчення, що вживається в дискурсі або монологі, щоб вказати на увагу мовця до нового факту, про який він дізнався. Часто супроводжується вигуком захоплення. Може супроводжуватися допоміжним закінченням ‘-(요)’», а ‘-네’ – як «заключну кінцівку, що використовується у неформальному мовленні чи монологі для описання факту, що був щойно усвідомлений. Часто виявляє почуття захоплення».

한국어기초사전 подає наступні визначення ‘-군(요)’: «кінцеве закінчення, що виражає вигук чи прояв уваги при виявленні нового факту» та «кінцеве закінчення, що виражає вигук при вияві чи усвідомленні нового факту». Закінчення ‘-네(요)’ в цьому словнику визначене наступним чином: «кінцеве закінчення, що вказує на звичайне твердження (у даному значенні використовується у офіційному стилі мовлення)» та «кінцеве закінчення, що вказує на виявлення або усвідомлення нового факту».

Відповідно до словника 연세 한국어사전 (1998), ‘-군요’ – це «кінцеве закінчення, що використовується переважно в офіційному стилі, для вираження захоплення фактом, який щойно дізналися». Також ‘-군요’ «у випадку вживання у питальному реченні, вказує на питання для підтвердження сприйнятого факту». ‘-네요’ у цьому словнику описується як «кінцеве закінчення, що використовується у офіційному стилі для підтвердження та опису думок або почуттів мовця слухачу, без наміру передачі факту».

Онлайн-словник 네이버 사전 NAVER dictionary дає два визначення '-군요': «кінцеве закінчення, що приєднується до прикметника з основою '이다' або з закінченнями '-으시-', '-었-', '-겠-' для вираження захоплення фактом, який щойно відбувся. Здебільшого вживається у розмовній мові» та «кінцеве закінчення, що приєднується до прикметника з основою '이다' або з закінченнями '-으시-', '-었-', '-겠-' аби вказати на те, що мовець очікує від співрозмовника підтвердження щойно отриманої інформації. Здебільшого вживається у розмовній мові». Аналогічно, 네이버 사전 NAVER dictionary дає два визначення '-네요': «кінцеве закінчення, що приєднується до дієслова з основою '이다' або з закінченнями '-으시-', '-었-', '-겠-' для висловлення своїх думок або почуттів. Використовується у формальному мовленні», а також «кінцеве закінчення, що приєднується до дієслова з основою '이다' або з закінченнями '-으시-', '-었-', '-겠-', аби вказати на те, що мовець просить слухача погодитися з його думками або почуттями. Використовується у формальному мовленні».

외국인을 위한 한국어 학습 사전(2006) визначає '네요' як «кінцеве закінчення, що вживається для: 1) вираження захоплення новою інформацією; 2) висловлення мовцем своїх думок та почуттів; 3) аби попросити співрозмовника підтвердити факт отримання нової інформації».

1.2 Наукові дослідження кінцевих емоційних закінчень

Більшість досліджень вигуківих закінчень у корейській мові були проведені в рамках вивчення типів речень (최현배, 1971; 윤석민, 1996; 문보경, 2013). Ці дослідження були зосереджені на питанні, чи можна визнати вигук самостійним типом речення в корейській мові, і в основному розглядали особливості вигуку, які відрізняють його від інших закінчень речення. По цій причині існує відносна

недостача досліджень, присвячених типам, функціям і значенням самих окличних закінчень.

Серед наукових досліджень, 노대규 (1997), 정선주 (2007), 이미지 (2014) вивчили весь спектр корейських емоційних кінцевих закінчень, типізували їх та описали їхні характеристики. 노대규 (1997) визначив дев'ять типів корейських вигуків закінчень: '-구나/군/군요/구먼/구먼요/구려/어라/누나/도다' і класифікував їх як чистий вигук, псевдовигук, незалежний вигук, передавальний вигук і монологічний вигук. Окрім того, були визначені граматичні особливості кожного типу вигуків з точки зору фонології, морфології, синтаксису, семантики, та дискурсу.

У дослідженні 정선주 (2007) емоційні закінчення розглядаються з більш реалістичної перспективи. Вона проаналізувала вигуки, які насправді використовуються корейськими мовцями, за допомогою корпусного дослідження і включила в нього широкий спектр вигуків, враховуючи не лише вигуківі закінчення, а й вигуківі прислівники, вигуківі дієслова та вигуківі тони. Критерієм для класифікації вигуків захоплення було обрано «когнітивний процес, за допомогою якого мовець сприймає висловлювання і виражає захоплення», а потім розділено типи вигуків захоплення на «вигуки пізнання» та «вигуки усвідомлення», щоб дослідити характеристики кожного з них.

Дослідження 이미지 (2014), присвячене вивченню корейської мови, показало, що основними критеріями для класифікації вигуків закінчень були «відмінності у часі сприйняття», «пресупозиція слухача» та «безпосередність досвіду». З огляду на практичність викладання, вигуківі закінчення з низькою частотою використання були виключені з аналізу, а такі закінчення, як '-더군(요)/던데(요)' тощо, розглядалися як самостійні елементи. Також було обговорено сучасний стан вивчення вигуків у корейській мові та моменти, на які слід звернути увагу при вивченні кінцевих емоційних закінчень.

노대규(1997), 정선주(2007) та 이미지(2014) класифікують і розподіляють велику кількість корейських емоційних закінчень за певними критеріями, тому вони

розглядають особливості категорій, до яких вони належать, а не особливості чи відмінності окремих виразів, таких як, в нашому випадку, наприклад, ‘-군(요)’ та ‘-네(요)’. Однак, навіть у цих дослідженнях можна помітити деякі відмінності між кінцевими емоційними закінченнями ‘-군(요)’ та ‘-네(요)’. Одна з них – морфологічна: у випадку з ‘-군(요)’ можливе поєднання з такими суфіксами, як, наприклад, ‘-었-’, ‘-겠-’, ‘-더-’, в той час як ‘-네(요)’ має обмеження у комбінаціях, яке дозволяє цьому закінченню поєднуватися з ‘-었-’ та ‘-겠-’, але не з ‘-더-’. Друга відмінність, яка була виявлена – це «безпосередність досвіду». Якщо ‘-군(요)’ можна вживати, навіть коли факт був отриманий від когось іншого, без безпосереднього переживання, то вживання ‘-네(요)’ уможлиблюється виключно за умови, що передумова до висловлювання була пережита безпосередньо.

В той же час, є і наукові роботи, предметом дослідження яких були і ‘-군(요)’ та ‘-네(요)’. 신선경(2001) стверджує, що ‘-군(요)’ і ‘-네(요)’ мають однакове значення «сприйняття нової інформації», проте мають відмінність стосовно точки зору оповідача. Було проаналізовано, що у випадку з ‘-군(요)’ точка зору опису була покладена саме на мовця, з ‘-네(요)’ – на слухача. При використанні ‘-군(요)’ оповідач описує факт, про який він вперше дізнався, в той час як ‘-네(요)’ інтерпретувалося в значенні «підтвердження» відповіді слухача на інформацію, отриману від мовця.

У дослідженні 박재연(1998) аналогічно розглядається різниця між ‘-군(요)’ і ‘-네(요)’. 박재연(1998) представив семантичну різницю між ними в термінах «висновок» та «свідчення», де ‘-군(요)’ та ‘-네(요)’ стосуються почутих від сторонньої особи фактів та пережитих особисто фактів, відповідно.

В інших наукових дослідженнях розглядалися кінцеві емоційні закінчення ‘-군(요)’ та ‘-네(요)’. 구현정(1995) проаналізував морфологічні особливості та функції закінчення ‘-구’ у таких формах, як ‘-군/구먼/구나/구려’. 구현정(1995) визначив, що закінчення родини ‘-구’ виконують «підтверджувальну» функцію, а їхня основна задача полягає у ствердженні інформації, орієнтованому на мовця. Іншими словами, закінчення серії ‘-구’ представляють негайне підтвердження отриманої інформації,

тому функція передачі інформації слухачеві є слабкою, і оскільки вона вимовляється з орієнтованої на мовця точки зору, вона зменшує інформаційна навантаження на слухача та покращують емпатичне слухання.

박나리(2004) у своїй науковій роботі дослідила дискурсивне значення ‘-군(요)’ і ‘-네(요)’ шляхом порівняння і протиставлення дискурсивних прагматичних значень цих двох кінцевих емоційних закінчень в конкретних мовленнєвих ситуаціях. У цьому дослідженні ‘-네(요)’ визначається як емоційний маркер, який використовується під час захоплення поточним змістом або почуттям, що тісно пов’язане з когнітивною діяльністю мовця. 박나리(2004) поділяє думку 장경희(1985), який стверджував, що ‘-군(요)’ та ‘-네(요)’ можуть використовуватися в прямих ситуаціях, коли об’єкт сприйняття фактично присутній на місці висловлювання, проте для висновків, що ґрунтуються на непрямих свідченнях, коли об’єкт сприйняття не присутній тут і зараз, вживання закінчення ‘-군(요)’ буде більш доречним, аніж вживання закінчення ‘-네(요)’.

임채훈(2008) розглядає корейські закінчення з точки зору «чуттєвого доказу». «Чуттєвий доказ» означає, що ми безпосередньо сприйняли події та пропозиції, представлені в реченні, за допомогою наших п’яти органів чуття і, таким чином, ‘-네(요)’ має значення сприйняття інформації, на основі цього «чуттєвого доказу». Іншими словами, було сказано, що вживання ‘-네(요)’ неможливе у поточних мовленнєвих ситуаціях, де відсутні прямі свідчення.

У науковому дослідженні 정경숙(2012) мова йде про ‘-네(요)’, де пояснюється значення цього кінцевого емоційного закінчення з точки зору «доказовості» та «інформативності». З боку «доказовості», було доведено, що ‘-네(요)’ має експліцитність доказів, а з точки зору «інформативності» було показано, що пропозиційний зміст ‘-네(요)’ є новою інформацією для мовця, і автор пояснює, що це поняття може бути інтегроване з такими значеннями ‘-네(요)’, як «несподіванка» або «нове знання». Окрім того, у цій роботі було згадано про ‘-군(요)’, котре виражає

суб'єктивність мовця більше, аніж '-네(요)', оскільки мовець сприймає інформацію і водночас додає до неї передбачуване значення, ґрунтуючись на його сприйнятті.

Поглянувши на перелічені вище наукові дослідження, ми можемо отримати приблизне уявлення про функції та значення '-군(요)' та '-네(요)', хоча мета та зміст, а також використані терміни, відрізняються. Закінчення '-군(요)' здається більш пов'язаним з такими семантичними функціями, як «зосередженість на мовцеві», «висновок», «оцінка», «суб'єктивність мовця» та «емпатичне слухання», тоді як '-네(요)' здається більш пов'язаним із семантичними функціями «безпосередність досвіду», «зосередженість на слухачеві», «свідчення», «чуттєве сприйняття», «експліцитність доказів» та «несподіваність». Поєднавши деякі з цих термінів, ми можемо підсумувати функції кінцевих емоційних закінчень '-군(요)' і '-네(요)' наступним чином.

Перш за все, '-군(요)' – закінчення, орієнтоване на мовця, що виражає його почуття або передає щойно отриману інформацію. У цьому випадку змістом речення може бути факт, що ви пережили безпосередньо, факт, про який ви почули від когось іншого, або ж факт, про який ви здогадалися. Крім того, використання в діалозі закінчення '-군(요)' має функцію демонстрації емпатичної реакції на слова співрозмовника.

'-네(요)' ж характеризується як закінчення, що є орієнтованим на слухача, і має функцію передачі слухачеві того досвіду, що був пережитий безпосередньо мовцем, отже, можна зробити висновок, що '-네(요)' вживається переважно тоді, коли є прямі докази змісту висловлювання.

1.3 Інформація про кінцеві емоційні закінчення '-군(요)' та '-네(요)' у корейських підручниках

У своїй науковій статті 이 미 지 (2015) демонструє є таблицю з узагальненим порівнянням інформації про кінцеві емоційні закінчення ‘-군(요)’ і ‘-네(요)’, представлену у чотирьох найпоширеніших підручниках з корейської мови, що використовуються у навчанні.

Таблиця 1

Пояснення закінчень ‘-군(요)’ та ‘-네(요)’ у корейських підручниках

Підручник	‘-군(요)’	‘-네(요)’
한국어 초급 I ~한국어 고급 II	Окличне закінчення, що виражає факт, який був щойно усвідомлений мовцем. Вживається з прикметниками та дієсловами. Перед ‘-군(요)’ можливе використання таких часових маркерів як ‘았/었/였’ та ‘겠’. [1 급]	Окличне закінчення, що використовується для розповіді про якийсь новий факт, який було почуто чи побачено в цей момент. ‘-네’ використовується в розмовах з близькими людьми, молодшими людьми, або тими, хто має нижчий статус. Форма ‘-었네요’ вживається, коли йдеться про дію, що вже відбулась. [3 급]
재미있는 한국어 3	-	Вказує на легке здивування при першому знайомстві. [3 급]
연세 한국어 2 영어판	Виражає захоплення чимось новим, щойно вивченим. Зазвичай вживається в діалозі, в момент бачення або слухання сцени чи ситуації. Може використовуватися як синонім закінчення ‘-네요’. [2 급] A+군요 V+는군요 A/V+았/었군요 N+(이)군요	-
이화한국어 2	-	Вигукове закінчення, що виражає здивування або захоплення в момент, коли мовець говорить про щось. Часто використовується

Якщо поглянути на Таблицю 1, можемо побачити, що обидва кінцеві емоційні закінчення, як ‘-군(요)’, так і ‘-네(요)’, в якості цільових граматичних елементів представлені лише в підручниках 한국어 초급 I ~ 한국어 고급 II (2000~2003), тоді як решта підручників мають лише по одному визначенню. Також можемо помітити, що підручники 한국어 초급 I ~ 한국어 고급 II (2000~2003) та 연세 한국어 2 영어판(2007) надають морфологічну інформацію, як наприклад, про поєднання закінчення з дієсловами та прикметниками, а також інформацію про поєднання з часовими маркерами, такими як ‘았/었/였’ чи ‘겠’.

Однак, з точки зору семантики та функціональності, описи ‘-군(요)’ та ‘-네(요)’ доволі подібні і, згідно з підручниками, суттєвої різниці між ними нема. У випадку з ‘-군(요)’, це кінцеве закінчення описується як таке, що має значення захоплення новим фактом, а у випадку з ‘-네(요)’ – як таке, що виражає здивування або захоплення, тож дискримінаційна інформація про ці два вирази практично відсутня. Однак, у підручнику 이화한국어 2 (2010) чітко вказано, як відрізнити ‘-군(요)’ від ‘-네(요)’, і висловлено твердження, що ‘-네(요)’ частіше вживається у неформальних ситуаціях.

Існує багато причин, з яких підручники корейської мови не містять інформації стосовно розрізнення ‘-군(요)’ і ‘-네(요)’. Перш за все, у корейських підручниках ‘-군(요)’ та ‘-네(요)’ вивчаються як закінчення, що виражають захоплення, коли мовець безпосередньо сприймає якусь інформацію, наприклад, ‘단풍이 아름답군요’ («осіннє листя прекрасне») або ‘한국어를 잘하시네요’ («ти добре розмовляєш корейською»), де не виникає незручностей при їх взаємозамінному використанні. Крім того, існує обмеження на кількість граматичних виразів, які можуть бути висвітлені в підручниках корейської мови, тому неможливо представити всі граматичні вирази, що мають схожі значення та функції. Саме з цієї причини часто лише одне з кінцевих емоційних закінчень, ‘-군(요)’ і ‘-네(요)’, подається як цільова граматики.

Якщо ж подаються обидва вирази, як, наприклад, у підручнику 한국어 초급 I ~한국어 고급 II(2000~2003), може виникнути потреба у поясненні відмінностей шляхом їх порівняння з раніше вивченою граматику.

Однак, якщо ми уважно подивимося на те, як ‘-군(요)’ та ‘-네(요)’ представлені у корейських підручниках, ми побачимо, що вони неодноразово з’являються в уривках вправ на аудіювання, читання, говоріння, письмо, в прикладах речень та діалогах у підручниках, навіть якщо не подаються як цільова граматики. Підтвердженням цьому є Таблиця 2, представлена у науковій статті 이미지 (2015).

Таблиця 2

Частота вживання кінцевих емоційних закінчень ‘-군(요)’ та ‘-네(요)’ в корейських підручниках

Емоційне закінчення	한국어 초급 I ~한국어 고급 II	재미있는 한국어 3	연세 한국어 2 영어판
-군(요)	84	30	73
-구나	34	5	7
-구먼(요)	1	0	0
-네(요)	98	43	102
-는데(요)	24	6	19

Якщо ми поглянемо на Таблицю 2, то побачимо, що ‘-군(요)’ було включено до змісту підручника 재미있는 한국어 3 (2010), який, в свою чергу, не подає це закінчення як цільову граматику. Аналогічна ситуація із закінченням ‘-네(요)’ у підручнику 연세 한국어 2 영어판(2007): воно зустрічається там з високою частотою, хоча не було представлено як цільова граматики. Крім того, можемо бачити, що частотність вживання обох вигуківих закінчень дуже висока, порівняно з іншими закінченнями.

Іншими словами, незалежно від того, чи містять підручники обидва ці вирази як цільову граматику, чи ні, учні часто зустрічатимуться з ‘-군(요)’ та ‘-네(요)’ під час вивчення корейської мови і помітять їх схожість і неминуче поставлять запитання, чи це один і той самий вираз, і якщо ні, то в чому різниця.

Таким чином, на додаток до семантичної та морфологічної інформації про ‘-군(요)’ і ‘-네(요)’, представленої в підручниках, існує потреба в навчальній інформації, що допоможе розрізнити ці два закінчення на певному етапі вивчення корейської мови.

ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 1

В даному розділі було ретельно розглянуто поняття кінцевих емоційних закінчень ‘-군(요)’ і ‘-네(요)’, з огляду на їх висвітлення у корейських термінологічних словниках. ‘-군’ – це закінчення, що вживається в дискурсі або монологі, щоб вказати на увагу мовця до нового факту, про який він дізнався. Часто супроводжується вигуком захоплення. Може супроводжуватися допоміжним закінченням ‘-(요)’, а ‘-네’ – це заключна кінцівка, що використовується у неформальному мовленні чи монологі для описання факту, що був щойно усвідомлений. Часто виявляє почуття захоплення (Стандартний словник корейської мови, 1999).

Як ‘-군(요)’, так і ‘-네(요)’ під час мовлення відіграють функцію «сприйняття нової інформації», тобто використовуються в момент сприйняття слухачем раніше невідомого йому факту, проте відрізняються стосовно точки зору оповідача. Було проаналізовано, що у випадку з ‘-군(요)’ точка зору опису була покладена саме на мовця, з ‘-네(요)’ – на слухача.

Іншими словами, ‘-군(요)’ виражає почуття мовця або передає щойно отриману ним інформацію. У цьому випадку змістом речення може бути як факт, що був пережитий ним безпосередньо, так і факт, про який він почув від когось іншого, або ж факт, про який він здогадався або припустив. На додачу, використання в діалозі граматичної конструкції ‘-군(요)’ може відігравати функцію вираження емпатії.

‘-네(요)’ ж має функцію передачі слухачеві того досвіду, що був пережитий безпосередньо мовцем і вживається переважно тоді, коли є прямі докази змісту висловлювання, тобто не може бути вжитим коли йдеться про здогадку або припущення.

Також у Таблиці 1 було представлено інформацію стосовно зазначення цих двох граматик у корейських підручниках, на основі якої можемо зробити наступні висновки: ‘-군(요)’ і ‘-네(요)’, у більшості випадків, розглядаються як взаємозамінні кінцеві емоційні закінчення, що при мовленні виражаються здивування або захоплення. Саме з цієї причини дискримінаційна інформація про ці два вигуки практично відсутня, а підручники часто представляють лише один з них в якості цільової граматики при ознайомленні студентів з корейською граматиною. Не зважаючи на це, ‘-군(요)’ і ‘-네(요)’ є одними з найпоширеніших кінцевих емоційних закінчень корейської мови, і з цієї причини зустрічаються у цих же підручниках у прикладах, текстах, вправах тощо з високою частотою. Про це ми дізналися, розглянувши інформацію наведену в Таблиці 2.

РОЗДІЛ 2

ПОРІВНЯННЯ КІНЦЕВИХ ЕМОЦІЙНИХ ЗАКІНЧЕНЬ '-군요' ТА '-네요' ЗА АСПЕКТАМИ

2.1 Рівень формальності

Першою відмінністю між вигуками '-군요' та '-네요' є використання у ситуаціях з різним рівнем формальності. Іншими словами, різницю між цими двома кінцевими емоційними закінченнями можна пояснити за допомогою аналізу їх використання у письмовому або усному, а також у офіційному або неофіційному мовленні.

Те, що ми називаємо «вигуком», початково має сильний аспект як розмовний вираз. Вигуки можуть вживатися у деяких видах письмового мовлення, як, наприклад, вірші чи звичайні смс-повідомлення, однак передбачається, що вони є однією з основних складових усної комунікації. В цілому, '-군요' вважається більш письмовим закінченням, а '-네요' частіше вживається при розмові, однак, як перше, так і друге, зустрічаються, до прикладу, у діалогах з серіалів, або у журналах та газетах, тож категорично вважати їх лише письмовим або лише усним закінченнями буде хибно.

Саме тому було б доцільніше розглядати різницю між '-군요' та '-네요' саме з точки зору формальності, а не лише як письмове та усне явища. У своїй науковій статті «한국어 교육을 위한 '-군(요)'와 '-네(요)'의 변별 연구» (2015) 이 미 지 представляє таблицю з контекстуальним аналізом розмовного вживання цих двох емоційних закінчень. Поглянувши на Таблицю 3, можна побачити, що '-군(요)' вживається в офіційному контексті в 31% випадків, а в неофіційному - в 69%. У випадку ж з '-네(요)' ми бачимо, що це закінчення використовується дещо частіше в неофіційних контекстах, ніж '-군(요)': 24% в офіційних контекстах і 76% в неофіційних

контекстах. Іншими словами, «'-군(요)» аналізується як більш формальний вираз, ніж '-네(요)» (이 미 지, 2015).

Таблиця 3

Контекстуальний аналіз розмовного вживання суфіксів "-군(요)" та "-네(요)"

Вираження вигуку		Частота вживання у формальному контексті / загальна частота (%)	Частота вживання в неформальному контексті / загальна частота (%)
-군(요)	-군요	21/27 (78%)	6/27 (22%)
	-군	5/56 (9%)	51/56 (91%)
	Разом	26/83 (31%)	57/83 (69%)
-네(요)	-네요	162/245 (66%)	83/245 (34%)
	-네	96/826 (12%)	730/826 (88%)
	Разом	258/1071 (24%)	813/1071 (76%)

Однак, як ми можемо бачити в Таблиці 3 вище, і '-군요', і '-네요', можуть вживатися як в офіційному, так і в неофіційному контекстах. Саме тому ми не можемо провести чіткий розподіл, назвавши одне закінчення суто формальним, а інше – неформальним. Тим не менш, коли справа доходить до усвідомлення студентами різниці між цими двома поняттями, можна пояснити їм наступні два факти.

Перш за все, '-네요' є більш поширеним виразом у повсякденному житті, порівняно з '-군요'. В результаті, ви будете чути і говорити більше '-네(요)' в буденній розмові, а от '-군(요)' є більш формальним закінченням. Саме тому воно звучить більш природно, коли використовується в офіційних презентаціях, дискусіях, лекціях, зустрічах тощо, ніж у розмовах з близькими людьми.

Для кращого розуміння їх різниці розглянемо приклад:

1) 상사: 벌써 12 시군요. 함께 점심 식사를 합시다.

(Начальник: вже дванадцята година. Давайте пообідаємо разом.)

직원들: 그렇시다.

(Працівники: так, зробимо це.)

2) 친구 1: 벌써 12 시네요. 우리 같이 점심 먹어요.

(Друг 1: вже дванадцята година. Пообідаймо разом.)

친구 2: 좋아요.

(Друг 2: гаразд.)

Як ми бачимо, різниця в перекладі двох наведених вище ситуацій не надто суттєва, проте чітко прослідковується відмінність у рівні формальності, що дозволяє нам найлегше пояснити різницю між цими двома кінцевими емоційними закінченнями.

2.2 Безпосередній досвід

Друга різниця, за якою можна розрізнити ‘-군요’ та ‘-네요’, полягає в тому, чи відчув мовець безпосередньо зміст висловлюваної фрази. Якщо ми поглянемо на наступний діалог, то зрозуміємо, що на репліку першого Мовця буде природніше відповісти з використанням закінчення ‘-군요’, як це зробив Мовець 2. Це тому, що він ще не переглянули ціну на напої особисто, проте дізнається про неї зі слів Мовця 1.

가: 저 카페은 음료 값이 비싸요.

(Мовець 1: у тому ресторані дорогі напої.)

나 1: 네, 음료 값이 비싸군요.

(Мовець 2: так, напої дорогі.)

나 2: 네, 음료 값이 비싸네요.

(Мовець 2.1: так, напої дорогі.)

Використання '-네요', як це було зроблено Мовцем 2.1, є на надто доречним в цій ситуації. Це все тому, що у випадку з '-네요' це кінцеве емоційне закінчення може бути вжите лише для того, аби виразити захоплення тим фактом, який був безпосередньо пережитий в тій чи іншій галузі. Саме тому в ситуаціях, подібних до наступного прикладу, можна використовувати як '-군요', так і '-네요':

가: 저 카페은 음료 값이 비싸요.

(Мовець 1: у тому ресторані дорогі напої.)

나 1: (메뉴판을 보며) 네, 음료 값이 비싸군요.

(Мовець 2: (переглядаючи меню) так, напої дорогі.)

나 2: 네, 음료 값이 비싸네요.

(Мовець 2.1: (переглядаючи меню) так, напої дорогі.)

Іншими словами, '-군요' можна використовувати як тоді, коли ви дізналися про щось, просто почувши про це від когось іншого, так і тоді, коли ви дізналися щось нове, випробувавши це на власному досвіді, але '-네요' можна використовувати тільки для речей, які ви пережили особисто. Тож навіть якщо співрозмовник повідомив вам про новий факт, ви зможете використати '-네요' лише після того, як самі підтвердите його.

Ця різниця між '-군(요)' та '-네(요)' також тісно пов'язана з функцією емпатійного реагування '-군(요)' у діалозі. Оскільки '-군(요)' можна використовувати незалежно від того, чи вірите ви в те, що говорить співрозмовник, його також можна використовувати для вираження того, що ви просто реагуєте або співпереживаєте тому, що він говорить. Ось чому ми часто можемо зустріти використання виразу '그렇군요', як знак того, що ми слухаємо іншу людину, на відміну від '그러네요'.

Розгляньмо ще кілька прикладів:

1.1) 가: 이 카페에 아이스크림이 맛있어요.

(- У цьому кафе смачне морозиво.)

나: (그냥 듣고서) 아, 이 카페에 아이스크림이 맛있군요.

(- (просто слухаючи) о, у цьому кафе смачне морозиво.)

1.2) 가: 이 카페에 아이스크림이 맛있어요.

(- У цьому кафе смачне морозиво.)

나: (직접 먹은 후에) 아, 이 카페에 아이스크림이 맛있네요!

(- (після того, як сам його з'їв) о, в цьому кафе смачне морозиво!)

2.1) 가: 저 가수 동생도 예쁘대요.

(- Кажуть, що молодша сестра того співака теж гарненька.)

나: (그냥 듣고서) 그렇군요.

(- (просто слухаючи) зрозуміло.)

2.2) 가: 저 가수 동생도 예쁘대요.

(- Кажуть, що молодша сестра того співака теж гарненька.)

나: (인터넷으로 사진을 검색해 보고) 정말 그러네요.

(- (шукаючи фото в інтернеті) дійсно, це так.)

Іншими словами, різницю між '-군(요)' та '-네(요)' можна передати в контексті того, чи знаєте ви, який смак має їжа, з'ївши її, чи ви знаєте про це, просто почувши від когось; чи знаєте ви, що людина гарна, просто почувши про це від інших, чи побачивши на власні очі тощо. Саме ця різниця в "особистому досвіді" найбільш чітко демонструє відмінні характеристики '-군(요)' від '-네(요)'.

У випадку з "різницею у формальності", про яку згадувалося раніше, немає нічого поганого в тому, щоб замінити '-네(요)' в контексті '-군(요)', проте, справа в тому, що використання '-네(요)' для інформації, яка просто засвоюється зі слів іншої людини, стає граматично неправильним.

2.3 Інтенсивність наміру виконання

Третя відмінність між '-군(요)' і '-네(요)' полягає в тому, якою мірою ви маєте намір донести зміст свого висловлювання до співрозмовника. Це узгоджується з уявленням про те, на кому зосереджене висловлювання - на мовцеві чи слухачеві, яке вивчалось в попередніх прикладах. Іншими словами, коли фокус висловлювання спрямований на мовця, намір донести зміст висловлювання до слухача є слабким, а коли фокус висловлювання спрямований на слухача, намір донести є сильним. Наступний приклад ілюструє цю різницю:

가: 제 핸드폰이 이 없어졌어요.

(Мовець 1: мій телефон пропав.)

나 1: 여기 있군요!

(Мовець 2: ось він!)

나 2: 여기 있네요!

(Мовець 2.1: ось він!)

У прикладі Мовець 1 повідомляє Мовцеві 2 про те, що його телефон зник. В цей момент Мовець 2 знаходить телефон, саме тому в цій ситуації буде доречним вживання закінчення ‘-네(요)’ , як це зробив Мовець 2.1. Звичайно, буде хибним стверджувати, що використовувати ‘-군(요)’ , як це зробив Мовець 2, граматично неправильно, однак у цій ситуації ‘-네(요)’ створює природний хід діалогу, щоб дати зрозуміти людині, яка шукає телефон, що він його знайшов. Саме тому доречніше використовувати ‘-네(요)’ , коли фокус розповіді спрямований на слухача, а ‘-군(요)’ , коли фокус спрямований на самого мовця. Якщо прибрати закінчення ‘-요’ з кінцевих емоційних закінчень ‘-군(요)’ та ‘-네(요)’ в одній і тій самій розмовній ситуації, маємо змогу побачити цю різницю більш чітко:

가: 제 핸드폰이 이 없어졌어요.

나 1: 여기 있군!

나 2: 여기 있네!

Висловлювання Мовця 2 звучить так, ніби мовець розмовляє сам із собою, тоді як висловлювання Мовця 2.1 , здається, має на меті донести до слухача зміст речення, в якому він повідомляє про зроблену ним знахідку.

У дослідженні, яке провів 신선경(2001) тон ‘-군(요)’ , у ситуаціях подібних наведеній вище, аналізується як рівний або спадний, а тон ‘-네(요)’ - як висхідний або висхідно-спадний. Зазначається, що висхідний тон ‘-네(요)’ відображає намір викликати реакцію слухача.

Саме тому, коли фокус висловлювання спрямований на слухача, а не на мовця, тобто коли намір полягає в тому, щоб донести до слухача той факт, що мовець має

на меті повідомити якусь інформацію, доречніше вживати ‘-네(요)’ , а не ‘-군(요)’. Розгляньмо ще кілька прикладів:

1.1) 가: 싸니까 이 김밥을 사야지.

(- Я куплю цей кімбаб, оскільки він дешевий.)

나: (혼자 다른 김밥을 보면서) 이게 더 싸군.

(- (дивлячись на інший кімбаб) Цей дешевший..)

1.2) 가: 싸니까 이 김밥을 사야지.

(- Я куплю цей кімбаб, оскільки він дешевий.)

나: (더 싼 김밥을 보여주며) 이게 더 싸네!

(- (показуючи дешевший кімбаб) Цей дешевший!)

2.1) 가: 내 지갑이 없어졌어.

(- Мій гаманець пропав.)

나: (지갑을 혼자 보고서) 여기 있군.

(- (дивлячись на сам гаманець) ось він.)

2.2) 가: 내 지갑이 없어졌어.

(- Мій гаманець пропав.)

나: (지갑을 건네주며) 여기 있네.

(- (подаючи гаманець) ось він.)

Таким чином, ‘-군(요)’ вживається в тих випадках, коли ми звертаємося до самих себе та не звертаємося до слухача, у той час як ‘-네(요)’ має сильнішу мету – повідомити іншим якусь інформацію. На додачу, під час висвітлення різниці між

цими двома емоційними закінченнями з точки зору "інтенсивності наміру виконання" було б ефективно побудувати приклади речень, використовуючи форми на '-군' та '-네', оскільки набагато зрозуміліше передати різницю в значенні, якщо представити форму без закінчення '-(요)'.

2.4 Здатність вираження отриманої інформації

Остання відмінність між '-군(요)' і '-네(요)' полягає у здатності виражати виведену інформацію. Іншими словами, '-군(요)' допомагає сприймати нову інформацію, а потім – і висновок з цього факту, як зміст висловлювання, в той час як '-네(요)' – ні. Ця відмінність є особливістю, що дуже тісно пов'язана з питанням про «безпосередній досвід», що вже було висвітлене вище у пункті 2.2. У пункті 2.2 було продемонстровано, що '-네(요)' можна вимовляти для фактів, які були підтвержені безпосереднім досвідом, і ця особливість унеможливорює використання "-так" для вираження інформації за допомогою умовиводу. Для кращого розуміння цієї різниці розгляньмо приклад:

(손님이 두꺼운 옷을 입고 카페에 들어오는 것을 보고)

(Дивлячись на відвідувача, що заходить до кафе у теплому одязі)

가 1: 밖에 날씨가 춥군요.

(- Надворі холодно...)

가 2: 밖에 날씨가 춥네요.

(- Надворі холодною.)

Як ми бачимо у прикладі, відвідувач заходить до кафе у теплому одязі, на основі чого працівник робить висновок, що на вулиці холодно. У цьому випадку можна використовувати '-군(요)' для вказівки виведеної інформації, як це зробив

мовець у першому випадку, але якщо ви використовуєте '-네(요)', як у другому випадку, речення буде граматично неправильним.

Аналогічно, в наступному прикладі висновок «ось чому ти не їдиш у подорожі» було зроблено на основі висловлювання Мовця 1, і саме тому ми можемо використати лише закінчення '-군(요)', а не '-네(요)'.

가: 요즘 일이 너무 많아요.

(Мовець 1: я зараз дуже багато працюю.)

나 1: 그렇게 바쁘니까 여행을 가지 않군요.

(Мовець 2: так ось чому ти не їдиш у подорожі, бо ти дуже зайнятий.)

나 2: 그렇게 바쁘니까 여행을 가지 않네요.

(Мовець 2.2: так ось чому ти не їдиш у подорожі, бо ти дуже зайнятий.)

Для закріплення цієї різниці, розгляньмо ще один приклад:

1) (연세대학 티셔츠를 입은 사람을 보고)

(дивлячись на людину у футболці університету Йонсе)

가: 연세대학교 학생이군요.

(- Ви, певно, студент університету Йонсе.)

2) (연세대학 학생증을 확인하고)

(перевіряючи студентський квиток університету Йонсе)

가: 연세대학교 학생이네요.

(- Ви студент університету Йонсе.)

ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 2

‘-군(요)’ та ‘-네(요)’ вважаються взаємозамінними граматичними конструкціями, які є майже ідентичними у своїх значеннях та функціях, проте теоретична частина даної роботи продемонструвала, що це не зовсім так. У цьому розділі ми розглянули та пояснили шляхом практичного використання чотири основні відмінності між кінцевими емоційними закінченнями ‘-군(요)’ та ‘-네(요)’.

По-перше, ‘-군(요)’ здебільшого вживається у офіційному контексті, тоді як ‘-네(요)’ використовується як у неофіційному, так і в офіційному контекстах. З цієї причини ‘-군(요)’ вважається більш формальним виразом, аніж ‘-네(요)’. Аби краще зрозуміти цю відмінність, було наведено наступний приклад, що демонструє нам не надто критичну у перекладі речень, але доволі значну у контексті відмінність:

1) 상사: 벌써 12 시군요. 함께 점심 식사를 합시다.

(Начальник: вже дванадцята година. Давайте пообідаємо разом.)

직원들: 그럼시다.

(Працівники: так, зробимо це.)

2) 친구 1: 벌써 12 시네요. 우리 같이 점심 먹어요.

(Друг 1: вже дванадцята година. Пообідаймо разом.)

친구 2: 좋아요.

(Друг 2: гаразд.)

По-друге, ‘-군(요)’ може використовуватися для вираження інформації, яку ви почули від когось іншого, в той час як ‘-네(요)’ вживається для вираження інформації, про яку ви дізналися через власний, безпосередній досвід.

가: 저 카페은 음료 값이 비싸요.

(Мовець 1: у тому ресторані дорогі напої.)

나 1: 네, 음료 값이 비싸군요.

(Мовець 2: так, напої дорогі.)

나 2: 네, 음료 값이 비싸네요.

(Мовець 2.1: так, напої дорогі.)

Саме з цієї причини використання ‘-네(요)’ у прикладі, наведеному вище, не є доречним, на відміну від ‘-군(요)’.

По-третє, ‘-군(요)’ – це граматична конструкція, яка є орієнтованою на мовця, що свідчить про те, що намір передати зміст висловлювання чи пропозиції іншій стороні, тобто слухачу, є доволі слабким. З іншого боку, ‘-네(요)’ є висловлюванням орієтованим на слухача, з яскраво вираженим наміром донести до співрозмовника факт, який мовець щойно усвідомив або дізнався. Поглянувши на наступні речення, можемо бачити, що у другій ситуації мовець має чіткий намір привернути увагу слухача, саме з цієї причини було використано конструкцію ‘-네(요)’, а не ‘-군(요)’.

1) 가: 내 지갑이 없어졌어.

(- Мій гаманець пропав.)

나: (지갑을 혼자 보고서) 여기 있군.

(- (дивлячись на сам гаманець) ось він.)

2) 가: 내 지갑이 없어졌어.

(- Мій гаманець пропав.)

나: (지갑을 건네 주며) 여기 있네.

(- (подаючи гаманець) ось він.)

По-четверте, ‘-군(요)’ може виражати інформацію, яка була припущена або про яку ви здогадались, ґрунтуючись на факті, що отримали від мовця. Однак

використання ‘-네(요)’ у подібних ситуаціях є неможливим, оскільки, як вже зазначалося вище, це кінцеве емоційне закінчення передає лише ту інформацію, що була отримана шляхом безпосереднього спостереження або досвіду. Це добре продемонстровано у наступному прикладі, де в одній з ситуацій ми спостерігаємо припущення, а в іншій - ствердження:

1) (연세대학 티셔츠를 입은 사람을 보고)

(дивлячись на людину у футболці університету Йонсе)

가: 연세대학교 학생이군요.

(- Ви, певно, студент університету Йонсе.)

2) (연세대학 학생증을 확인하고)

(перевіряючи студентський квиток університету Йонсе)

가: 연세대학교 학생이네요.

(- Ви студент університету Йонсе.)

ВИСНОВКИ

Як вже зазначалося раніше, корейська граматики є доволі відмінною від української. Саме тому, при вивченні корейської мови, важливо враховувати всі нюанси та відмінності корейських граматичних систем, навіть якщо на перший погляд вони здаються практично ідентичними. Обом цим мовам притаманна наявність та активне використання емоційно забарвлених речень, проте спосіб їх творення відрізняється: у корейській мові для цього використовуються кінцеві емоційні закінчення, до яких і відносяться ‘-군(요)’ та ‘-네(요)’

Метою цієї роботи було визначення специфіки граматичних конструкцій ‘-군(요)’ і ‘-네(요)’, розуміння їх відмінностей один від одного та уміння визначати доцільність їх використання у тій чи іншій мовленнєвій ситуації.

У теоретичній частині цієї роботи ми ближче та детальніше ознайомилися з науковими поняттями ‘-군(요)’ і ‘-네(요)’, проаналізували попередні наукові дослідження, що стосуються як кінцевих емоційних закінчень в цілому, так і ті, що були конкретно зосередженими на вивченні ‘-군(요)’ і ‘-네(요)’, а також розглянули представлення цих двох граматичних конструкцій у підручниках для вивчення корейської мови.

На основі інформації, отриманої з попередніх наукових досліджень, корейських підручників та словників, ми визначили «різницю у рівні формальності», «різницю у безпосередньому досвіді», «різницю інтенсивності наміру виконання», «різницю у здатності вираження отриманої інформації», як основні критерії для розрізнення граматичних конструкцій ‘-군(요)’ та ‘-네(요)’.

Наведені вище відмінності ми більш детально розглянули у другому розділі цієї роботи. За допомогою практичного застосування теоретичних знань, ми змогли обґрунтувати та більш детально охарактеризувати кожен з відмінностей, а також зрозуміти в якій мовленнєвій ситуації доречніше використовувати ту чи іншу граматику. Таким чином, було наведено порівняльну характеристику граматичних конструкцій ‘-군(요)’ і ‘-네(요)’.

Нам, як майбутнім перекладачам, викладачам та людям, що хоч якимось чином пов’язані з корейською мовою, дана робота допоможе більш чітко розуміти відмінність між кінцевими емоційними закінченнями ‘-군(요)’ і ‘-네(요)’ та застосовувати ці знання у професійній сфері або у повсякденному спілкуванні.

АНОТАЦІЯ

연구의 관련성. 우크라이나와 한국은 경제, 정치, 문화적으로 서로 상당히 별개로 발전해 왔으나 최근 들어 상황이 변화하기 시작했습니다.

러시아의 본격적인 우크라이나 침공 이후 한국과 우크라이나는 인도적, 군사적 지원을 포함한 다양한 분야에서 이전보다 더욱 긴밀하게 관계를 강화하기 위해 노력하고 있습니다. 이러한 과정에서 양국 간 외교적 협상의 횟수가 증가하고 있습니다. 우크라이나어에서 한국어로 또는 그 반대로 정보를 더 잘 번역하기 위해서는 감정 어미 등 우크라이나어와 매우 다른 한국어 문법에 대한 이해가 필요하고, 한국어 번역사에 대한 수요가 증가하기 때문입니다.

이 연구의 주제는 문법 구조 '-군(요)'와 '-네(요)'의 특징입니다.

본 연구는 '-군(요)'와 '-네(요)'의 차이점을 파악하는 것을 목적으로 합니다. 두 표현 모두 한국어 교육에서 감탄문 어미로 가르치고 학습합니다. 두 표현은 의미와 기능이 유사하기 때문에 한국어 학습자들이 그 의미와 용법을 이해하고 구별하는 데 어려움을 겪는다. 따라서 본 연구에서는 '-군(요)'와 '-네(요)'를 구별할 수 있는 정보를 제시하고자 하였다.

'-군(요)'와 '-네(요)'의 차이를 '형식성과 비형식성', '대상에 대한 직접적인 지각적 경험', '청자에게 정보를 전달하려는 의도 정도', '추론에 의한 발화'라는 속성과 관련하여 논의하였다.

본고의 목적은 한국어 교육 현장에서 감탄형 종결어미로서 교수-학습되고 있는 '-군(요)'와 '-네(요)'의 기능과 의미를 변별할 수 있는 정보를 제시하는 데 있다.

또한 한국어 교육 현장에서 활용할 수 있는 설명의 내용, 표현 방법, 예문 등도 제시하고 있습니다.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

Карпенко Ю. О. Вступ до мовознавства : підручник. Київ : Вид. центр "Акад.", 2006. 334 с.

Русанівський В. М., Тараненко О. О. Українська мова: енциклопедія. 2-ге вид. Київ : "Укр. енциклопедія" ім. М. П. Баж., 2004. 824 с.

경희대학교 국제교육원. 한국어 초급 1. 서울 : 경희대학교 국제교육원, 2000. 172 с.

경희대학교 국제교육원. 한국어 고급 II. 서울 : 경희대학교 국제교육원, 2003. 161 с.

고려대학교 한국어문화센터. 재미있는 한국어 3. 서울 : 교보문고, 2010. 288 с.

구현정. '-구-' 계열 어미와 확인법. 1995. 20 с.

국립국어원. 표준국어대사전. 서울 : 국립국어원, 1999. 7328 с.

남기심, 고영근. 국어 표준문법론. 서울 : 탑출판사, 1985. 445 с.

노대규. 한국어의 감탄문. 서울: 국학자료원, 1997.

두산동아. 연세 한국어 사전. 서울 : 두산동아, 1998. 2160 с.

문보경. 한국어의 감탄문 연구. 2013. 31 с.

박나리. 한국어 교육문법에서의 종결어미 기술에 대한 한 제안 '-어', '-네', '-지', '-다', '-구나', '-단다'의 담화 화용적 의미를 중심으로. 2004. 24 с.

박재연. 현대국어 반말체 종결어미 연구 : 석사학위논문. 1998.

서상규. 외국인을 위한 한국어학습 사전. 2006.

신선경. '-군(요)'와 '-네(요)'의 쓰임에 대한 연구: 서술 시점의 차이를 중심으로. 2001. 16 с.

연세대학교 한국어학당 편. 연세 한국어 2 영어판. 서울 : 연세대학교 대학출판문화원, 2007. 457 с.

윤석민. 현대국어의 문장종결법에 대한 연구 : 박사학위 논문. 서울, 1996.

이미지. 한국어 감탄 표현 교육 연구. 국제한국어교육 학회. 2014. 22 c.

이 미 지. 한국어 교육을 위한 ‘-군(요)’와 ‘-네(요)’의 변별 연구. 2015. 24 c.

이화여자대학교. 언어교육원. 이화한국어 2. 서울 : 이화 여자 대학교 출판부, 2010. 200 c.

임채훈. ‘감각적 증거’ 양태성과 한국어 어미 교육: ‘-네’, ‘-더라’, ‘-더니’, ‘-길래’ 등을 중심으로. 2008. 35 c.

장경희. 현대국어의 양태범주연구. 1985.

정경숙. 한국어 종결어미 ‘-네’와 단언화행. 2012.

정선주. 인지 작용 양상에 따른 한국어 감탄 표현 연구. 서울, 2007. 19 c.

최현배. 우리말본. 서울 : 정음사, 1971. 1236 c.

한국어기초사전 (Basic Korean Dictionary). URL:
<https://krdict.korean.go.kr/m/mobileAction>

네이버 사전 (NAVER dictionary). URL: <https://ko.dict.naver.com/#/main>